

Mál nr. 55/2018**M og
Vátryggingafélagið V v. ábyrgðartryggingar Kjarnafæðis ehf. (K)****Maður sem vann við færiband brenndist á fingrum 30.11.2015.****Gögn.**

Málskot móttakið 13.2.2018 ásamt fylgiskjölum nr. 1-8

Bréf V dags. 22.3.2018.

Bréf lögmanns M dags. 23.3.2018.

Málsatvik.

M vann við pökkun á vörum sem komu á færibandi á pökkunarvél. Í málskoti lýsir M aðstæðum þannig að búnaður vélarinnar hafi snúið öfugt þannig að stjórnborð, stillingar og öryggishnappur snúi að vegg og illmögulegt að komast að þeim. M segist hafa stigið í vatnspoll og runnið til og baðað út höndunum til að ná jafnvægi, en þá rekið höndina undir færibaldið og höndin klemmst og verið föst og hafi M slasast við það. M segist ekki hafa náð til neyðarrofa vélarinnar. M segir að öryggishlíf hafi ekki verið á vélinni og vélin hafi ekki verið rétt sett saman þ.e. hún hafi ekki verið fullbúin og það hafi hún ekki orðið fyrir en nokkru eftir slysið. M krefst bóta úr ábyrgðartryggingu K hjá V og segir að slysið sé ekki M að kenna heldur K vinnuveitanda M sem hafi ekki gætt þess að setja pökkunarvélina rétt saman og gæta þess að öryggisrofar snéru að vinnusvæðinu en ekki að vegg eins og raunin hafi verið. Þá hafi Vinnueftirlitið ekki verið kallað til og M hafi því farið fram á það að lögreglurannsókn færi fram á slysinu. K segir að vélin hafi verið sett rétt saman og enga öryggishlíf hafi vantað og slysið hafi verið tilkynnt Vinnueftirliti ríkisins innan lögmæltra tímamarka. Lögd er fram tilkynning til Vinnueftirlitsins dags. 1.12.2015. Við lögreglurannsókn kom fram að á pökkunarvélinni sem um ræðir sé borð með keflum, en það borð hafi ekki verið komið upp þegar slysið varð, en eftir að borðið var sett upp séu litlar líkur á því að samskonar slys verði og hér um ræðir. V hafnar bótaskyldu og telur að slysið verði ekki rakið til saknæms vanbúnaðar sem K beri ábyrgð á eða saknæmra mistaka starfsmanna K. V segir að slysið hafi verið tilkynnt Vinnueftirliti ríkisins innan lögmæltra tímamarka sbr. 79. gr. laga um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum nr. 46/1980 sbr. 1. mgr. 8. gr. laga nr. 37/1993. V segir að vélin sem um ræðir hafi verið ný og uppfyllt allar öryggiskröfur og verið með CE merkingu og hafi M unnið við samskonar vélar í meira en 10 ár og hefði því haft viðtæka starfsreynslu hvað það varðar. V segir að enga hlíf hafi vantað þegar slysið varð, en eftir það hafi verið smíðað lítið rúlluborð við enda vélarinnar til þess að minnka líkur á því að slys eins og hér um ræðir gætu gerst. Þá segir V það ósannað að M hafi runnið til í bleytu enda sé ekkert minnst á það í upphafsgögnum málsins og það hafi ekki komið fram fyrir en eftir höfnun V á bótaskyldu. Þá segir V að ekkert orsakasamband sé á milli staðsetningar neyðarhnapps og á vélinni og slyssins enda hafi hann verið vel aðgengilegur og stöðvun vélarinnar hefði aðeins haft þær afleiðingar að M hefði verið lengur með höndina ofan í sjóðheitu vatninu þar sem hönd hans lenti í þessu tilviki. Í bréfi lögmanns M segir að það sé rangt hjá V að rúlluborðið sem sett var upp eftir slysið hafi ekki verið hluti af vélinni og það sjáist á myndum og skráfugötum á vélinni. Þá hafi tilkynning til Vinnueftirlitsins komið of seint og atvinnurekandi verði að bera halla af upplýsingaskorti í málum sem þessum. Lögmaður M ítrekar að neyðarhnappur vélarinnar snúi öfugt. Þá vísar lögmaður M í fjóra dóma Hæstaréttar til stuðnings málatilbúnaði sínum.

Álit.

Í 1.málslið 1. mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum segir að atvinnurekandi skuli án ástæðulausrar tafar tilkynna til Vinnueftirlits ríkisins öll slys þar sem starfsmaður deyr eða verður óvinnufær í einn eða fleiri daga, auk þess dags sem slysið varð.

Miðað við framlagt móttökuvottorð Vinnueftirlits ríkisins, þar sem fram kemur að tilkynning til Vinnueftirlitsins var móttokin daginn eftir að slysið varð verður ekki séð að K hafi vanrækt tilkynningarskyldu sína til Vinnueftirlits ríkisins. Ekki hefur verið sýnt nægilega fram á að þökkunarvélín sem M vann við hafi verið vanbúin eða uppsetning hennar hafi verið með saknæmum hætti og þar sem M hefur ekki sýnt fram á það eða að K beri ábyrgð á eða einhver á hans vegum á því að M varð fyrir því slysi sem um ræðir á M ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu K hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr frjálsri ábyrgðartryggingu K hjá V.

Reykjavík 10.4. 2018.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögmaður.

Jón Magnússon lögmaður.